

: 21

עין משפט
נר מצוה

פר א מתי קרית מלכי נאמל
ואנדה הלכ א סמג
עשין מד טושיע ח"מ סי' סה
סעף ו'
פרה ב מתי קרית מלכי נאמל
סמג עשין עג טושיע
סס סי' טעג סעף א'
פר ג מתי וסמג עג טושיע
סס סימן טעג סעף א'
פר ד מתי פסדי מלכי אישות
הלכ יח סמג עשין מה
טושיע אה"ע סי' קד סעף
ז'

פס' ד' מ"ו פכ"ד שס הלכ' יע ופ"ח מהל' חסורי ביאה הלכה ט סתם עשין מה: **פס' ו' מ"ו** פכ"ד מהל' חסות הלכה יע ופ"ח מהל' חסורי ביאה הלכה ח' עוש"ע אה"ע ס"ו סע"ף יא:

צ ו מ"י פ"ח מהלכות
ליסורי ביאה הל"ב ח
סמג לארץ קנה טוש"ע שם
ס"ו פ"ק י'
צא ח מ"י פ"ג שם הלכה
:ג

צב ט חי' פכיד מהל'
חיות הלסה כ קתג
קטן מח:

תורה אור השלם

1. שרים עצרו במלים ובקו ושימו לפיהם: איוב כט ט
2. ושקב איש אתה שקבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה ודיא נטמאה ועד אין בה ודוא לא נתקשה במדבר ה יג

גליון הש"ס

נח' יצ' אלכסנדר פ'ר ז"ל
דף מח ט"א תוס' ד"ה כמאן:
תוס' ד"ה אונם וכו' אע"ג
האבות השמואל וכו' עין
שער המלך פ"ה מהלכות
יסודי הסודות ה"ג:

תוספות רי"ד

[illegible]

גזל שדה מלאה פירות ואכלן
וחזר נגזל ולקחה מגולן ובא
לגבות פירותיו אינו נובה אותן
מלוקח ובא לוקח על גזלן לטהר
ובת אשתו ושט"ח שאין בו אה
ר"ם וקתני כהנא אשה שאין ב
מאי תיב דקתני מן המתוררין.

(ה) הי"ט לאוקיינוס דשמואל כ"ח

חמשה נובין מן המחרורין. א"ע דקמי מנינא תנא ושיי
הא דמין בפרק העוקין (גיטין דף מח: וס"ה) אין מוילין
למנוח האלה וכוונת מנכסים משועבדים והא דפרין בפרק קמא
דקידושין (דף טו: וס"ו) גבי ארבעה מעיקין להם שנים גלים ושלם
בנאשה כו' תנא מני ארבעה ואת
אחרת תנא ויכיר היינו משום דקמי
ישי אהי יכיר לומר ארבעה בחד
מסכת: **גמ'** חוב שאין בו אחריות.
וה"מ תקשי מהכא לשמואל דלמר
בפרק קמא ד"מ (דף י"ג.) אומר הו
רבי מאיר שטר שאין בו אחריות
למי גובה את המנכסים משועבדים
והלא מנכסים בני חורין והכא משמע
בדלדל דגבי מבני חרי ומימי בללו
הכי ליתא שטר שמואל הסם מבניחא
ורבנא דאמורא דמהכל הוה מני
למדיחי דגט חוב שאין בו אחריות
היינו שפוטרים לו ללא למיגבי ביה
ממעשעדי וענין זה מלניו בפרק
שפוט (ד"ב דף קסח:) גבי מי שגט
ויואמר אבד שטר חובי והא דמוקי לה
הכא כרבי מאיר היינו משום דלכאורה
כותייה אחיזי אבל אי הוה פירי מניה
לשמואל הוה מני למדיחי דפסדיה:
אסורה ב"ע"ה. אין להקשות
מחשבת היות שרא לנמדכי (מגלה)
דף י"ג.) דלדעת גמורה היתה:
אונס דהיינו הרגומה חייב משבחת
הא בר. * א"ע דלכות
דשמואל חיישין קאמר משמע ליה
דמדאורייתא קאמר דאי מדרבנן לא
הוי מוילין אותה מבעלה ע"כ.
ממורת

דשמואל אונס דשריא רחמנא היכי משכחת לה כנון
מתחלה ועד סוף ופליגא דרבא דאמר רבא "כל שתח
אפ" היא אומרת הניחו לו שאלמלא " (לא) נזקק לה
מ"ט "יצר אלבשה תניא כוותיה דרבא " והיא לא
נתפשה מותרת ויש לך אחרת שאע"פ שלא נתפשה
שתחלתה באונס וסופה ברצון תניא אידך " והיא לא
נתפשה מותרת ויש לך אחרת שאע"פ שנתפשה אסור
אמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל
אסורה לא נתפשה מותרת "ויש לה אחרת שאע"פ
"ואזו זו שקדושה קדושי טעות שאפ" כנה מורכ
והולכת לה אמר רב יהודה "הני נשי דגנבו גנבי
ליה רבנן לרב יהודה והא קא ממטיאן להו נחמא
משלחן להו גירי מחמת יראה ודאי שבקינהו ואולן
שבויי מלכות הרי הן כשבויין גנבי ליסטות אינן כ
מלכות אמלכות לא קשיא הא במלכות אחשורוש
ליסטות אליסטות לא קשיא הא בבן נצר הא בלי
התם קרי ליה מלך והכא קרי ליה לסטים אין גבי
גבי לסטים דעלמא מלך הוא: ובכהנת אהרדינך למז
אלמנה לכ"ז חייב לפדותה שאני קורא בה ובכהנת

שֶׁעָלֶיךָ שֶׁבִּרְאוֹן מוֹתֵר וְאִין וְזוֹ כִּי: קִדּוּשׁ טַעֲמוֹ. עַל מִנֵּי וְלֹא תֵּשֶׁבֶת
עֲלֵהָ הָיָה: כִּי נִשְׁי דְּגִבּוֹ גִּבִּי. אֲסִימִים וּגְזִינִי מִתַּחַת עֲבִילָהּ
וְכֹחַ נִהְיָא. וְהִי אֵל רֹאשׁ שֶׁבִּרְאוֹן אֲסִימִים לֶחֶן לֹאִתּוֹן גִּבִּי
יִשְׂרָאֵל מִשְׁלֵחַ לִבּוֹ גִּבִּי. כִּשְׁלֵחֲתוֹן מִזְמֹנוֹ וּמִשְׁטֹנוֹ לֵהֵם חֲזִי
מִנְפָּסֶיהָ אֵל הַגִּבּוֹר אֲסִימִי: שְׂבוּ מַלְכוּת. נָשִׁים שֶׁבָּה הִמְלֵךְ לִתְשַׁמֵּר
בְּמַלְכוּת אֲחֵשְׁרוֹ. הֵן כְּשִׁינִי לִפִּי מִן הַדָּלוּ הִיא יוֹדַעַת שְׁלֹא
עֲלֵיהָ וְיִשְׁעָהּ רֹאשׁ אֲסִימִים וְיִדְבִּידָהּ מִן שְׂבוּ מַלְכוּת אִין כְּשִׁבִי
לִיסְטוֹת אֲלִיסְטוֹת כִּי. בִּין נִרְרֵי אֲסִימִים דְּאֲחֵרִינִי דְּכִסְרֵי מִינְסִבִּי
קִשִּׁין לֵה לִפְיֵךְ אִינֵה אֵלָּא תֹסֶפֶת: לְגַבִּי אֲחֵשְׁרוֹ אֲסִימִים הִיא
לִיסְטוֹת וְכִרְיָאָה דְּתָנִן אִיפְכָא דְּגִבּוֹי לִיסְטוֹת וְתִנְיִי כִּסְרֵי דְּלִיסְטִים דִּי
לִקְטָן כִּי אֲלֵמְנֵה נִיזְוִיָּה (דף ק) יֵשׁ לֵה כְּסוּבָה וְתִנְיִי כְּסוּבָה הִיאֵל דְּלִיסְטִים
אֲחֵרִינִי בִּינְיֹמֹת לֵית לֵה כִּכְרִי יֵשׁ מוֹתֵרֵהּ וְדָף (פא) וְהִכָּה אֲשַׁמְעִין
אֶחָ לְכִסְרֵה אֵל מִתְנֵה וְאִתְכִּינִי לִינְיֹמֹת אֵלָּא הִדְרִינִי לְמִנְיִי

[illegible]

דף י"ג) וז"ל והא דלא מהדרינן ליה ללוא ללוד ע"פ אלוותיו היינו משום דלוא הא אחר להדימ. (ז) מלשון וזה שמעתי בדמסקיה ליה הלכא כ"ש. י"ז ע"ין

יש בן אחריות נכסים. ששעזר לזה נכסיו נאחזה מלוח לא יחזירנו מנחל למלוח ואפי' הלוה מודה שהוא חייב לו ומפרע התם? להשיגין שמה פרשו ומן הלוה נפל וכן שהוא מודה עלת קניניה היא ביניהם לערוך לקוחות וחלקן ביניהם: וכתב' כו'. לאחריות טעות סופר הוא וטורף ממעשדי ומפסדי לקוחות. ובני פלוגתא דר"מ ר"י כו' בדיוהי' כדנודו היה: ושאל' ליה כו'. דנכתובה איה ליה אחריות יט"ס הוא: כן המחזירין. ואל' י' נכסים הוא: כן חורין אלל החייב נגבין ואל' להו אין נגבין כן המחזירין: פירוש ושבה פירוש. כדעתן במס' גיטין (פסח): אין מוציאין לאחילת פירות ולשבת הפירות ומוכרם משועבדים חטוי

[illegible]

ים התנאי אם וינתה תחמיו מותרת לו לפי שאינה אשמו אלא פנייה
 שריו לגביריו. לפי שבאונם הם באין עתים; וסא קא **ממעין**
 לם ומוון אלמא ראון היא. ומסי מחמת יראה הוא דעבדו;
 ליות: **וראי א שבעיה** גביה ללמא כל בעליהן ואינין אדון
הרי סן כשבוין. ומותרין לבעליהן כדמין [ע"א] ואותבינן לי לאינשו:
 שמה ובעיהה באונם: **כן נגר**. לטסיס היה ולכד עיירות ומנן
 ואסורום לבעליהן דסברה מניבס קא נביב לה וינבעלת בדאין:
 נסביב לי והירוי אשם מנן: **ליטסיס דעמא**. אפילו לקיורס שה
 לכן מחני קמיתא דמירי במלותא אשחורסו קרי לכן נגר גובי
 מא קרי לכן נגר שבוי מלכות: **אלמנא לכן גדול**. קיימא לן
 קאל ולמיפסא קאל דכל תנאי כמיהו דלמיפס קמיה כגון מונוות ורופסא
 וצי תנאי כמיהו דפירקוה אים לה דמשקרא אשחשעד לה שהי
 וסא נמי קרינן בה היה וסא תנאי נמי למשקל ומיפס קא:

[illegible]

אם נלשכה יחסין גם ד"ש מדינה וכלומר חסד:

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

אלה מבניה כרתיהם בכריתיה
 ענין מן המחרירין וכו'.
 איכ"א ביה ההם כחבתי ליה
 חקבתי. מ"א אשה מקחלה
 ליה ויכולה ליה למחול.
 אבל הכא לא כחבתי ליה
 חקבתי. מ"א ביה
 כחל ביה שיה שיה מנה
 והיא לא מחלה לו הלכך
 לא עשה כחול: אם אשתא
 וכו' אמר אבוי דשמואל
 אשת ישראל שדנכא אסורה
 לדעולא מ"י שדנכא
 במעלה אונס כדשאר
 ש"י דנכנא כחולא
 נחשאי א"י מלועזי לא
 חשאי דבר חיישין שמו
 תחילה באונס וטעם כדנן
 חילוני דאנא דאמר וכו' לא

וְאֵלֶכֶּשֶׁה פִּי תַחֲלֹת בִּיאָה וְסוּף
פֶּשַׁה מוֹתֶרֶת וְאִיּוֹ זֶה שֶׁתַּחֲלֹתָה
ע"פ שְׁתַּפְּשֶׂה אִסּוּרָה וְאִיּוֹ זֶה
(שֶׁאֵין ע"פ) שֶׁלֹּא תִפְשֶׂה מוֹתֶרֶת
(וְכִי ע"פ ע"מ שֶׁהָיָה לָרִי וְנִמְצָא

דעם צו יאפעלע ע"ת שהוא לוי וכו'